

क्रूस र मण्डली

खीष्टले हाम्रो पापहरूको निम्ति दाम तिर्नुभयो भन्ने नयाँ करारको अवधारणासँग परिचित हुनेहरू “क्रूस विनाको खीष्ट, खीष्ट विनाको क्रूस, पापीहरूलाई बचाउन शक्तिविहीन हुन्छ” भन्नेमा सहमत हुँदछन् । त्यसो भए तापनि सुसमाचारको असल खबर खीष्ट हुनुहुन्छ, अभिषेक हुनुभएको एक जन, जसले हाम्रो पापको निम्ति क्रूसमा जीवन अर्पण गर्नुभयो (१ कोरिन्थी १५:३) ।

बाइबलको कथाको केन्द्रबिन्दु भनेको परमेश्वरका पुत्रले मानिसको निम्ति क्रूसमा दिनुभएको बलिदान हो । पुरानो करारका पानाहरू, त्यसका भविष्यवाणीहरू सँगै, र नयाँ करारका पानाहरू, त्यसको ऐतिहासिक वास्तविकताका साथ खीष्टको रगतमा चोबिएका छन् । हेनरी सी. थिएसेनले येशूको जीवनको अन्तिम तीन दिनको प्रसंगलाई गणना गर्दै त्यसले सुसमाचारहरूको करिब पाँच भागको एक भाग ओगटेको छ भनेका छन् । यदि साढे तीन वर्षको येशूको सार्वजनिक सेवाकाईलाई उहाँको मृत्यु जस्तै विस्तृतरूपमा समेटिएको हुन्थ्यो भने, सुसमाचार ८४०० पेजहरूभएको एउटा पुस्तक हुने थियो होला ।^१ आर. ए. टोरीले नयाँ करारमा ५३ पदहरू मध्ये १ पदले खीष्टको मृत्युकोबारेमा विशेषरूपमा उल्लेख गरेको छ, भन्ने अनुमान गरेका छन् ।^२ खीष्टियानिटी विश्वको एउटै मात्र धर्म हो जसको केन्द्रको रूपमा पापको निम्ति चढाइएको एउटा ईश्वरीय बलिदान र त्यस बलिदानको मृतकवाटभएको पुनरुत्थान रहेको छ ।

पाप र पापीहरू, दोषको र परमेश्वर विहिनता, पृथकता र दुःखकष्टको संसारमा, क्रूस मुक्तिको निम्ति परमेश्वरको शक्ति हो; यो संसारको अन्तिम समस्याको निम्ति ईश्वरीय समाधान हो । उहाँ हाम्रो

^१ हेनरी सी. थिएसेन, लेक्चर इन् सिस्टमेटिक थियोलोजी (ग्राण्ड ज्यापिड्स, मिसी: डब्लुएम. वि. इयर्डमेन्स पब्लिसिङ कं., १९४९), ३१३ ।

^२ आर. ए. टोरी, ह्वाट दी बाइबल टिचेज (न्यू योर्क: फ्लेमिङ एच. रेभेल कं., १८९८), १४४ ।

पापको निम्ति प्रायश्चित्त हुनुहुन्छ—त्यसो भन्नुको अर्थ, हामीले गरेको गल्तीको दाम तिर्ने र हाम्रो निम्ति सबै थोक ठीक बनाउने उहाँ नै हुनुहुन्छ । यसो लेखिएको छ: “किनकि क्रूसको सन्देश नष्ट भइरहेकाहरूका निम्ति मूर्खता हो, तर हामी उद्धार पाइरहेकाहरूका निम्ति परमेश्वरको शक्ति हो” (१ कोरिन्थी १:१८); “उहाँ हाम्रो पापको प्रायश्चित्त हुनुहुन्छ र हाम्रा निम्ति मात्र होइन, तर सारा संसारका पापका निम्ति पनि” (१ यूहन्ना २:२) ।

हाम्रो आत्मिक विरोध मध्ये, परमेश्वरबाट विछोड र परमेश्वरसँगको अनमेलमा, क्रूस परमेश्वरको शान्ति र मिलापको उपकरण हो । पावलले लेखेका छन्, “र परमेश्वरले उहाँका क्रूसको रगतद्वारा शान्ति गराएर ..., उहाँद्वारा नै सबैथोकलाई आफूसँग मिलापमा ल्याउनुभयो” (कलस्सी १:२०) । एफिसी २:१४-१६ ले भन्दछ, “किनकि उहाँ नै हाम्रो शान्ति हुनुहुन्छ । उहाँले हामी दुवैलाई एउटै बनाउनुभएको छ र विभाजन ल्याउने शत्रुताको पर्खाल भत्काइदिनुभएको छ, ... अनि उहाँले क्रूसद्वारा हामी दुवैलाई एउटै शरीरमा परमेश्वरसँग मेल गराएर शत्रुतालाई शेष पार्नुभयो ।”

जहाँ प्रशस्त आत्मिक भोक र गरिबी हुन्छ, त्यहाँ परमेश्वरले पूर्ण उद्धार उपलब्ध गराउनु हुन्छ । क्रूसको चरणमा धार्मिकता प्रशस्त मात्रामा सित्तैमा उपलब्ध गराइएको छ । पावलले भनेका छन्, “तर हामीचाहिँ क्रूसमा टाँगिनुभएका खीष्टलाई प्रचार गर्दछौं, ...” (१ कोरिन्थी १:२३) । त्यसभन्दाअघि उनी भन्दछन्, क्रूसमा टाँगिनुभएको खीष्टलाई “परमेश्वरले हाम्रो बुद्धि, हाम्रो धार्मिकता र पवित्रता र हाम्रो उद्धार बनाउनुभएको छ” (१ कोरिन्थी १:३०) ।

प्रश्नरहितरूपमा, पवित्र आत्माले खीष्टको क्रूसलाई केन्द्रबिन्दूको रूपमा, बाइबलको मूल सन्देशकोरूपमा प्रकाशित गर्नुभएको छ ।

किनभने क्रूस उद्धारसम्बन्धी अरु सबै सत्यहरूसँग मिसिएको कारणले, कसैले पनि जसरी एउटा मूलबाट खोला बहन्छ त्यसरी नै क्रूसबाट मण्डली निस्कदछ, भन्ने आसा गर्न सक्दछन्, जसरी सूर्यबाट पनि निको पार्ने किरणहरू निस्कन्छन् । सावधानीका साथ नयाँ करार अध्ययन गरे यस्तै अवस्था हुन्छ भन्ने ठोकुवा गर्न सकिन्छ । खीष्ट र मण्डली बिना खीष्टियानिटी हुन सक्दैन, तर्कसंगत सोचले हामीलाई शिर बिना जीवित शरीर हुन सक्दैन भन्ने बताउँदछ । नयाँ करारको ध्यान आकर्षित गर्ने सन्देश के हो भने क्रूस र मण्डली छुट्याउन

नसकिने गरी एक आपसमा गाँसिएका छन्, दुवै मिलेर पापमा हराएका मानवजातिहरूका निम्ति परमेश्वरको अनुग्रहको वरदानकोरूपमा एउटै योजना बनेका छन् । पृथ्वीका सबै जातिहरूबाट परमेश्वरले क्रूसद्वारा एउटा नयाँ परिवार हुन-खीष्टमा एउटै शरीर हुन-चुनिएका जनहरू हुन बोलाउनु हुन्छ ।

आउनुहोस् यस विचारहरूलाई अभ्र पछ्याउं, कसरी मण्डली क्रूससँग गाँसिएको छ ? क्रूस र मण्डलीको एक-आपसमा के सम्बन्ध छ ? क्रूसले मण्डलीको निम्ति के गर्दछ ?

यसद्वारा सृष्टि गरिएको

सर्वप्रथम, क्रूसले मण्डली सृष्टि गरेको थियो । पापीहरूको उद्धारद्वारा मण्डली अस्तित्वमा आउँछ । यदि क्रूस नभएको भए, मण्डली हुन सक्दैनथ्यो ।

जब एउटा व्यक्तिले आज्ञापालक विश्वासद्वारा खीष्टलाई उनको मुक्तिदाता र परमेश्वरको पुत्र मानी प्रतिक्रिया जनाउँदछन्, उसका पापहरू खीष्टको रगतद्वारा धोइन्छ (प्रेरित २२:१६) । त्यस धुवाइद्वारा, उनी उद्धार पाएकाहरूको समुदायमा, नयाँ करारको “मण्डली” भन्ने उद्धार पाएकाहरूको समाजमा थपिन्छन् । यसैकारणले, पावलले खीष्टले उहाँको रगतद्वारा मण्डलीलाई किन्नुभएको हो भन्न सकेका थिए । “तपाईंहरू आफ्ना निम्ति र आफ्नो समस्त बगालको निम्ति सावधान रहनुहोस् । पवित्र आत्माले तपाईंहरूलाई बगालका जिम्मवाल बनाउनुभएको हुनाले उहाँको आफ्नै रगतले किन्नुभएको परमेश्वरका मण्डलीको हेरचाहा तपाईंहरू गर्नुहोस्” (प्रेरित २०:२८) । स्पष्टरूपमा, येशू मण्डलीको निम्ति क्रूसमा मर्नुभएको थियो । पावल भन्दछन्, “खीष्टले पनि मण्डलीलाई प्रेम गर्नुभयो र त्यसको निम्ति आफूलाई अर्पण गर्नुभयो” (एफिसी ५:२५ ख) । येशूको मृत्यु संसारमा खीष्टको संगतिमा जीवन बिताउने र उहाँको आत्मिक काममा तिनीहरूलाई समर्पित गर्ने उद्देश्यले “बोलाइएका” मानिसहरू निम्ति गरिएको प्रबन्ध थियो । पावलले तीतसलाई येशूले “हामीलाई सबै अधर्मबाट मोलतिरेर उद्धार गर्नुभयो, सुकर्ममा जोशिलोभएको आफ्नै निम्ति एक विशेष जाति शुध्द पार्नलाई आफूलाई दिइहाल्नुभयो” (तीतस २:१४) भनेका छन् ।

दक्षिणी अर्कान्सामा एउटा सुसमाचार सभापछि, एक जना स्त्री

एउटा असामान्य, हृदयस्पर्शी कथा लिएर प्रचारक कहाँ आईन् । उनले केही कुरा भनिन् जुन उनी चार वर्षको हुँदा, डल्लास, टेक्सासमा बस्दा घटेको थियो । त्यस समय उनको परिवार एउटा व्यस्त राजमार्ग नजिकै बस्दथ्यो र उनीहरूको आगनले बालबच्चाहरूलाई बाहिर खेल्ने सानो ठाउँ मात्र उपलब्ध गराएको थियो । एक साँझ, उनी र छिमेकका अरु धेरै बालबच्चाहरू आगनमा भकुण्डो खेलिरहेका थिए । भकुण्डो उफेर गुड्दै उनको छेउबाट राजमार्गमा पुग्यो । केही नसोची उनी त्यसकोपछि दौडिन् । जब उनी त्यसलाई उठाउन त्यसको नजिकै गएर भुकिन्, तब उनले राजमार्गमा आउँदै गरेको ठूलो ट्रक देखेर डरले हलनचल भईन् । उनको दाजुले, जो त्यसवेला नौ वर्षका थिए उनलाई राजमार्ग तर्फ दौडेको देखे । साथै उनले त्यो ट्रकलाई पनि देखेका थिए । बिजुली जस्तै, उनी उनलाई सुरक्षित स्थानमा फर्काउन उनको पछि दौडे । उनी त्यो ट्रककोअघि दौडे र उनलाई धकेलेर बाटोबाट बाहिर पुऱ्याए, आफ्नो कलिलो जीवनलाई मृत्युको संकटमा पाउँ उनलाई निश्चित मृत्युबाट बचाए । त्यो छोटो समय नै त्यो केटोको निम्ति उनकी सानी बहिनीलाई बचाउन यथेष्ट भयो, तर त्यो समय स्वयमलाई बचाउन भने यथेष्ट थिएन । त्यो ट्रकले उनलाई ठक्कर दियो र उनको तत्कालै मृत्यु भयो ।

ती स्त्रीले भनिन्, उनलाई त्यस घटनाबारेका सम्पूर्ण विवरण त धेरै सम्झनामा छैन, तर उनलाई सम्झना छ कि कसरी उनको दाजुको जीवनविहीन शरीरलाई सडकबाट उठाइयो र एम्बुलेन्स आएर त्यसलाई नलगोसम्म दलानमा राखियो । गहिरो अर्थ र प्रशंसाका साथ विशेष शब्दहरूमा उनले भनिन्, “मेरो दाजु मेरो लागि मर्नुभएको थियो ।” उनी एक विश्वासयोग्य खीष्टियान हुन्, तर आज मण्डलीमा उनलाई जिउने र सेवा गर्ने अवसर उनको दाजुको धेरै वर्षअघिको बलिदानले सृजना गरेको थियो ।

सोहीरूपमा धेरै गहिरोरूपमा, मण्डलीले खीष्टको बलिदानबाट जीवनप्राप्त गर्दछ । उहाँको मृत्यु हाम्रो निम्ति जीवनमा प्रवेश गर्ने एउटा मौका मात्र होइन, तर निरन्तरको जीवनको श्रोत पनि हो; उहाँको मृत्यु हाम्रो प्रायश्चित्तको बलिदान हो, हाम्रो निम्ति पहिलेका पापहरू क्षमा पाउने माध्यम पनि हो । येशु यस संसारमा आउनुभयो, हाम्रो माझमा असल मानिसकोरूपमा हिँडुल गर्नुभयो र उहाँको मृत्युद्वारा आफ्नो निम्ति “परमेश्वरका निजी प्रजा” (१ पत्रुस २:९)

किन्नुभयो । मण्डली दुङ्गा र माटोले बनेको हुँदैन; यो त रगतले किनिएका मानिसहरू हुन् ।

हामीले तीन तरिकाले ख्रीष्टको बलिदान प्रति प्रतिक्रिया जनाउँदछौं: पहिलो, हामीले ख्रीष्टले हाम्रो निम्ति जे गर्नुभएको छ त्यसको प्रशंसा गर्दै क्रूसलाई अँगाल्दछौं । धन्यवादी हुँदै, उद्धार पाएकाले ख्रीष्टको अनुग्रहको वरदान पाएकोमा आनन्द मनाउँछन् ! ख्रीष्ट स्वर्गीय महिमामा धनी हुनुहुन्थ्यो; तापनि हाम्रो निम्ति उहाँ स्वर्ग छोडेर र मानिस बन्नु भएर गरिब हुनुभयो, ताकि उहाँको गरिवीद्वारा हामी आत्मिकरूपमा धनी बन्न सकेका हौं (२ कोरिन्थी ८:९) । दोस्रो, हामीले उहाँको मृत्युको लाभलाई स्वीकार गरी प्रतिक्रिया जनाउनु पर्दछ । साँचो प्रशंसाले ठीक तरिकाले स्वीकार गर्न अगुवाई गर्दछ । ख्रीष्टप्रतिको विश्वास र आज्ञापालनद्वारा हामी हाम्रो जीवनमा उहाँको मृत्युको लाभ लिन्छौं (रोमी ६:१-४) । उहाँ सबैको निम्ति मर्नुभएको थियो (हिब्रू २:९), तर उनीहरूको निम्ति मात्र जसले उहाँको आज्ञापालन गर्दछन् र उहाँको मृत्युको लाभहरूप्राप्त गर्दछन् (हिब्रू ५:८, ९) । तेस्रो, हामीले प्रशस्तताको सेवाद्वारा उहाँको बलिदान प्रति प्रतिक्रिया जनाउनु पर्दछ (१ कोरिन्थी १५:५८) । हामी शिरदेखि पैतालामम्म शरीर, प्राण र आत्मामा ख्रीष्टको हुन्छौं (१ कोरिन्थी ६:१९, २०) । त्यसैअनुसार हाम्रो यो संसारमाभएको काम भनेको अब उहाँले बनाउनुभएको, आज्ञा गर्नुभएको र उहाँ खुसी हुनुहुने सेवा प्रदान गर्नुहुन्छ ।

यसबाट शुद्ध पारिएको

दोस्रो, क्रूसले मण्डलीलाई निरन्तर शुद्ध पार्दछ । यसको पवित्र गर्ने शक्ति दिनहुँ परमेश्वरका जनहरू तर्फ बग्दछ । जसरी निश्चितरूपमा हाम्रो शरीरको भित्र रगत बग्दछ, हामीलाई जीवित र तरोताजा राख्दछ, येशूको बहुमूल्य रगत उहाँका जनहरू माझ जीवन दिने शक्तिका साथ बग्दछ ।

हामीलाई उद्धार पाउन मात्र आवश्यक छैन, तर हामीलाई उद्धारको अवस्थामा पनि रहिरहनु आवश्यक हुन्छ । प्रत्येक समय जब एक पापी ख्रीष्टको सुसमाचार प्रतिको उसको आज्ञापालनद्वारा, उहाँको रगतमा धोइन्छ, र ईश्वरीय अनुग्रहद्वारा ख्रीष्टमा राखिन्छ, मण्डली बढ्दछ । ख्रीष्टियान जब दिनहुँ ज्योतिमा हिँड्दछ, रगतद्वारा निरन्तर

शुद्ध पारिच्छ । यूहन्नाले लेखेका छन्, “तर उहाँ ज्योतिमा हुनुभएभैं यदि हामी पनि ज्योतिमा हिँड्छौं भने, एउटा अर्कासित हाम्रो संगति हुन्छ, र उहाँका पुत्र येशूको रगतले हामीलाई सबै पापबाट शुद्ध पार्छ,” (१ यूहन्ना १:७) । यूहन्नाले “शुद्ध पार्छ” लाई ग्रीक भाषामा कृयाशील वर्तमान कालमा राखेका छन्, जसले एउटा निरन्तर, बारम्बार हुने वर्तमानको वास्तविक धुवाइलाई संकेत गर्दछ ।

एउटा ख्रीष्टियान एक सिद्ध व्यक्ति हुँदैन, यद्यपि उसले पापरहित हुने र प्रत्येक दिन ख्रीष्टमा बढ्ने चाहना गर्दछ । उ निरपराध हुँदैन, तर उ निर्दोष हुनुपर्दछ । पापीको जीवनमाभएको पापको उपस्थितिले गर्दा ख्रीष्टको रगतद्वारा हुने मुक्तिको आवश्यकता हुँदछ र सन्तको जीवनमाभएको पापलाई ख्रीष्टको रगतको आवश्यकता पर्दछ । यस संसारमा हुँदा पापक्षमा पाउनु पर्ने आवश्यकताबाट हामी कहिल्यै उम्कन सक्दैनौं ।

एउटा बच्चाले साइकल चढ्न सिकेको हेर्नु रमाइलो हुन्छ । यो नयाँ शिप सिक्नको निम्ति उसले दुइवटा प्राथमिक समस्याहरूको सामना गर्नुपर्ने हुन्छ । साइकललाई ठड्याउने र त्यसलाई सन्तुलनमा राखी रहने । मुक्तिलाई पनि सम्भवत साइकल चढ्न सिक्दा आवश्यक पर्ने त्यस्तै दुई खुड्किलो संलग्नभएको स्वरूपमा हेर्न सकिन्छ: पापी पहिला त परमेश्वरअघि ठीक हुन पर्दछ र त्यसपछि उ परमेश्वरकोअघि ठीक रहिरहनु पर्दछ । ठीक हुनु आवश्यक कुरा हो, तर यो सुरुवात मात्र हो । जुन समस्याले उसलाई पहिलो अवस्थामा पापी बनाएको थियो—उसको जीवनमाभएको पापको दागले उ ख्रीष्टियान भइसकेपछि पनि यदि उ निरन्तर शुद्ध पारिएन भने उसलाई दोषी बनाउन सक्दछ (प्रेरित ८:२२) । यदि उसलाई ख्रीष्टियान हुनुभन्दाअघिका उसका पापहरूबाट बचाउन आवश्यक परेको थियो भने, के उसले ख्रीष्टियान भैसकेपछि पनि गर्ने पापहरूबाट उसलाई बचाउन आवश्यक पर्दैन ?

ख्रीष्टियान जबसम्म उ “ज्योतिमा हिँड्दछ” तबसम्म बचिरहन सक्छ । प्रेरित यूहन्नाले भनेअनुसार ज्योतिमा हिँड्नको निम्ति दुइवटा आत्मिक चारित्रिक विशेषता आवश्यक पर्दछ । यो मुक्तिको निम्ति येशूमा भरोसा राख्ने कार्यबाट सुरु हुन्छ: “उहाँ हाम्रा पापको प्रायश्चित हुनुहुन्छ र हाम्रा निम्ति मात्र होइन, सारा संसारका पापका निम्ति पनि” (१ यूहन्ना २:२) । स्पष्टरूपमा, हामीले मुक्ति कमाउन सक्दैनौं (एफिसी २:८, ९) । येशूले भन्नुभएको छ यदि हामीले विश्वास र

आज्ञापालनाका साथ प्रतिक्रिया जनाउँदछौं भने, उहाँले हामीलाई बचाउनु हुनेछ । किनभने हामी विश्वासद्वारा हिँड्छौं, देखिने कुराको आधारमा होइन (२ कोरिन्थी ५:७) ।

ज्योतिमा हिँड्ने कुरामा इमानदारीका साथ उहाँको इच्छा पालन गर्ने काम पनि पर्दछ । यूहन्ना लेख्दछन्, “परमेश्वरको प्रेम यही हो कि हामी उहाँको आज्ञाहरू पालन गर्दछौं ...” (१ यूहन्ना ५:३), “जसले ‘म उहाँलाई चिन्छु’ भन्छ, तर उहाँका आज्ञाहरू उल्लंघन गर्छ, त्यो भूटो हो, र त्यसमा सत्य छैन । तर जसले उहाँको वचन पालन गर्छ, त्यसमा परमेश्वरप्रतिको प्रेम साँच्चै नै सिद्धभएको हुन्छ,” (१ यूहन्ना २:४, ५ क) । ज्योतिमा हिँड्नु भनेको हाम्रो पापमय अवस्थालाई मानिलिनु हो (१ यूहन्ना १:८, १०), परमेश्वरअघि हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्नु हो (१ यूहन्ना १:९), र हाम्रो क्षमतासँग सामन्जस्य राख्दै हाम्रा पापहरू सुधारनु हो (१ यूहन्ना २:२९) । यसको अर्थ उहाँ हिँडेजस्तै गरी हिँड्नु हो (१ यूहन्ना २:६) र इमानदारीका साथ परमेश्वरबाट प्रेरणाप्राप्तभएको प्रकाश, धर्मशास्त्रहरूलाई पछ्याउनु हो (२ तिमोथी ३:१६) ।

यसद्वारा बाध्य पारिएको

तेस्रो, क्रूसले मण्डलीलाई बाध्य पार्दछ र कृयाशील बनाउँदछ । यसले मण्डलीको हृदयमा, खीष्टले हामी जस्तो मानिसहरूभएको चाहनु हुन्छ, र उहाँले हामीलाई कस्तो काम गरेको चाहनुहुन्छ, त्यस्तो हुन आत्मिक उत्प्रेरणा रोपिदिन्छ ।

खीष्टियानलाई निरन्तर शुद्ध पारिनुको साथसाथै व्यक्तिगत शक्तिको पनि आवश्यकता पर्दछ । खीष्टियानिटीले धेरै उत्तम उत्प्रेरणाहरू प्रदान गर्दछ, त्यसमा परमेश्वरको अनुग्रह धेरै स्थायी छ । क्रूसले खीष्टियानहरूको जीवनलाई नियन्त्रण गर्दछ । येशूले भन्नुभएको छ, “अनि जब म पृथ्वीबाट उचालिन्छु, म सबै मानिसलाई आफूतिर खिच्नेछु” (यूहन्ना १२:३२) । पावलले लेखेका छन्, “खीष्टको प्रेमले हामीलाई बाध्य गराउँछ, किनभने हामीलाई यो निश्चय छ, कि सबैका निम्ति एक जना मर्नुभएको हुनाले सबै मरे । उहाँ सबैका निम्ति मर्नुभयो, ताकि बाँचेहरू अब उसो आफ्नै निम्ति बाँचे होइन, तर उहाँको निम्ति बाँचुन, जो तिनीहरूका खातिर मर्नुभयो, र फेरि जीवित

पारी उठाइनुभयो” (२ कोरिन्थी ५:१४, १५) ।

क्रूसले ख्रीष्टियानहरूमा परमेश्वरप्रति र एक अर्काप्रति धेरै प्रेम भरिदिन्छ । यूहन्ना लेख्दछन्, “हामी प्रेम गर्दछौं, किनभने पहिले उहाँले हामीलाई प्रेम गर्नुभयो” (१ यूहन्ना ४:१९) । जब ख्रीष्टियानहरूले दिनहुँ उहाँका जनहरू प्रतिको उहाँको प्रेममा ध्यान गर्दछन्, उनीहरू अझ गहिरोरूपमा उहाँलाई प्रेम गर्न खिचिन्छन् । यूहन्नाले अझ भनेका छन्, “यसैबाट प्रेम के हो हामी थाहा पाउँछौं, कि उहाँले हाम्रो निम्ति आफ्नो प्राण दिनु भयो । हामीले पनि आफ्ना दाजु-भाइहरूका निम्ति आफ्नो प्राण दिनपर्छ” (१ यूहन्ना ३:१६) । येशूको जीवनको कुनै पनि पुनरावलोकनले उहाँको मृत्युको र अटल प्रेमको नयाँ र उद्वेलित गर्ने चित्र निर्माण गर्दछ । यी दृश्यहरूबारेमा सोचनाले ख्रीष्टियानहरूलाई येशू र एक अर्का प्रति त्यस्तै प्रकारको प्रेम गर्ने बनाउँदछ: “हामी सबै घुम्तो हटाइएको मुहारले प्रभुको महिमा प्रतिबिम्बित गर्दछौं, अनि एउटा महिमादेखि अर्को महिमातिर उक्लदै उहाँकोरूपमा बदलिँदै जान्छौं । परमप्रभुबाट यो आउँछ, जो आत्मा हुनुहुन्छ” (२ कोरिन्थी ३:१८) ।

क्रूसले ख्रीष्टियानहरूमा पापको निम्ति घृणा र तिरस्कार रोप्दछ । कलवरीको क्रूस र अनन्त विनाशको अतल खाल्डो पाप र दुष्टताको दुइवटा प्रवल साक्षीहरू हुन् । कसैले पनि जसले क्रूसको कारण र नर्कको आवश्यकतालाई बुझ्दछन् भने पाप गर्नमा कुनै लाभ छ भनी वादविवाद गर्न सक्दैनन् । परमेश्वरको सन्तानले उसको उद्धार परमेश्वरका पुत्रको यरुशलेम बाहिरभएको पिडादायी मृत्युद्वारा किनिएको हो भन्ने भुल्न सक्दैन । शक्तिशाली परमेश्वरले उहाँको पुत्रको बलिदानद्वारा मात्र पापबाट प्रायश्चित (दाम) उपलब्ध गराउन सक्नुहुन्थ्यो । यो बहुमूल्य घटनाले प्रत्येक गम्भीर व्यक्तिलाई पापलाई घृणा गर्न र त्यसलाई त्याग्न बाध्य पार्दछ ।

क्रूसले ख्रीष्टियानहरूलाई पूर्णरूपमा ख्रीष्टको काममा समर्पित हुन बाध्य पार्दछ । यसले ख्रीष्टियानहरूलाई परमेश्वरको सेवा गर्ने र अरुहरूलाई सहायता गर्ने कारण र शक्ति दुवै प्रदान गर्दछ । पावल लेख्दछन्, “ग्रीक होस् वा अरु असभ्य जाति, बुद्धिमान होस वा निर्बुद्धि, सबैको म ऋणी छु” (रोमी १:१४) । उनले यो पनि भनेका छन्, “तर म जो छु, त्यो परमेश्वरको अनुग्रहले छु र म माथिभएको उहाँको अनुग्रह व्यर्थ भएन । बरु मैले त तिनीहरू सबैलेभन्दा बढी परिश्रम

गरें । तैपनि मैले होइन, मसँग भएका परमेश्वरको अनुग्रहले हो” (१ कोरिन्थी १५:१०) । परमेश्वरले क्रूसमा उसको निम्ति के गर्नुभयो भन्ने बुझ्नेको र त्यसलाई प्रशंसा गर्ने कुनै एक ख्रीष्टियान जस्तो ख्रीष्टको काम गर्न पूर्णरूपमा उत्प्रेरित अरु कोही हुँदैन ।

ख्रीष्टको मण्डलीले उसका प्रभुको आज्ञाहरू सावधानीका साथ पालना गर्दछ । उसले उहाँका इच्छाहरू पालन गर्दछ, तर उसलाई त्यो आज्ञापालक जीवन बाध्य पार्ने प्रेमको शक्तिको र उहाँको अनुग्रहको आन्तरिक प्रेरणाको कारणले गर्दा बोभिलो लाग्दैन । “परमेश्वरको प्रेम यही हो कि हामी उहाँका आज्ञाहरू पालना गर्दछौं, र उहाँका आज्ञाहरू भारपूर्ण छैनन्” (१ यूहन्ना ५:३) ।

ख्रीष्टले तपाईंको निम्ति जे गर्नुभएको छ, त्यसलाई र उहाँले तपाईंको निम्ति गर्नुभएको बलिदानलाई दिनहुँ सम्भनामा राख्दै मनमा राख्नुहोस् । यो सावधानीपूर्वक गरिएको उहाँको मुक्तिको वरदानबारेको सौँचले तपाईंलाई दिनानुदिन उहाँको स्वरूपमा परिवर्तन गर्न सक्छ, उहाँको अनुग्रहको राज्यमा परिश्रम गर्न तपाईंलाई कृयाशील बनाउन सक्दछ ।

निष्कर्ष

परमेश्वरको अभिप्रायद्वारा, मण्डली र क्रूस एकैसाथ बाँधिएका छन् । मण्डली क्रूसद्वारा निर्माण गरिएको, शुद्ध पारिएको र बाध्य पारिएको छ ।

जब येशूले क्रूसमा कष्ट भोगी राख्नुभएको थियो, उहाँको तलभएको अनियन्त्रित भिडले गरेको गिल्ला गर्ने खालका दुई वटा प्रश्नहरू यस प्रकारका थिए, “किन यसले आफैलाई बचाउँदैन ?” र “किन यसलाई परमेश्वरले बचाउनुहुन्न ?” (हेर्नुहोस् मत्ती २७:३९-४३) । त्यो भिडलाई उनीहरूले परमेश्वरको अभियानको जग मै चोट पुऱ्याइरहेकाछन् भन्ने थोरै पनि महशुसभएको थिएन । यदि येशूले स्वयमलाई बचाउनुभएको हुन्थ्यो, अथवा यदि परमेश्वरले उहाँलाई क्रूसको मृत्युबाट छुटकारा दिनुभएको भए, मण्डलीलाई जीवित रहन असम्भव हुने थियो, किनभने मण्डली क्रूसद्वारा उनीहरूको विगतको जीवनको पापहरू क्षमा पाएका र दैनिकरूपमा धोइएका र शुद्ध पारिएका मानिसहरू मिलेर बनेको हुन्छ । त्यसभन्दा अझ बढी,

मण्डली कूस बिना यसलाई उसको निरन्तरको जीवनमा आन्तरिकरूपमा संचालित गर्ने कुरा बिहिन हुने थियो, किनभने कूसले नै परमेश्वरका जनहरूलाई परमेश्वरको विधिले परमेश्वरका कामहरू गर्न बाध्य पार्दछ ।

यदि तपाईं खीष्टको मण्डली बाहिर हुनुहुन्छ भने, त्यसमा प्रवेश गर्न हतार गर्नुहोस्, किनभने त्यो मण्डलीमा प्रवेश गरेर, तपाईंले कूसको सबै लाभहरू पाउनु हुन्छ । मण्डली खीष्टको रगतले छुटकारा पाएका र परमेश्वरको सन्तानकोरूपमा जीवन बिताइरहेका मानिसहरूको समूहभन्दा बढी केही होइन ।

यो संसारका प्रत्येक मानिस परमेश्वरका अमूल्य वरदानहरूले घेरिएका छन् । उहाँले हामी सबैलाई सास फेर्न हावा, पिउनको निम्ति पानी, बसोबास गर्न हाम्रो निम्ति जमिन, आनन्द गर्नको निम्ति हामीलाई पारिवारिक नाताहरू र असंख्य अरु सुविधाहरू प्रदान गर्नुहुन्छ । कसैले यी सबै परमेश्वरको दयाहरूको नाम उल्लेख गर्न सके भने पनि घाटैमा हुन्छन् । कुनै शंका बिना उहाँको अनुग्रह मध्ये सबैभन्दा उच्च उहाँले हामीलाई खीष्टद्वारा दिनुभएको मुक्ति हो । किनभने यसमा परमेश्वरले चुकाउनुभएको अति नै ठूलो मूल्य र ती पापीहरू जसले यसलाई ग्रहण गर्दछन् तिनीहरूको निम्ति यसले तिरेको अति नै उच्च लाभांश समावेश छ ।

घेरैले परमेश्वरको अनुग्रही हातहरूलाई उहाँले उनीहरूलाई दिनुभएको भौतिक आशिषहरूमा देख्ने गरेका छन्, तर उनीहरूले उहाँको मुक्ति भने पाएका हुँदैनन् । के तपाईं पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ ? खीष्टमाभएको विश्वासद्वारा (रोमी १०:१०) पापको पश्चाताप गरेर (प्रेरित ११:१८), परमेश्वरको पुत्रकोरूपमा खीष्टलाई स्वीकार गरेर (रोमी १०:१०), र खीष्टमा बप्तिष्मा लिएर (गलाती ३:२७), तपाईं खीष्टको शरीर अनुग्रहको स्थानमा प्रवेश गर्न सक्नुहुन्छ (१ कोरिन्थी १२:१३), र उहाँको अनन्त जीवन पाउन सक्नुहुन्छ । पावलले भनेका छन् “के तिमीहरू जान्दैनौं हामी सबै, जतिले खीष्ट येशूमा बप्तिष्मा लियो, उहाँकै मृत्युमा बप्तिष्मा लिएका थियौं ?” (रोमी ६:३), “उहाँको अपार अनुग्रहअनुसार खीष्टको रगतद्वारा हामी उहाँमा उध्दार, हाम्रो पापको क्षमा, पाउँछौं, जुन अनुग्रह उहाँले हामीलाई प्रशस्त मात्रामा दिनुभयो” (एफिसी १:७, ८) ।

येशूले, उहाँको कूसद्वारा तपाईंलाई पापक्षमा र त्यो जीवनमा

बोलाउनु हुन्छ जसले उहाँको शरीर, मण्डली निर्माण गर्दछ । के तपाईंले उहाँको निमन्त्रणालाई स्वीकार गर्नु हुन्छ ?

अभ्यासका निम्ति प्रश्नहरू

(उत्तरहरू परिशिष्ट १ मा छन्)

१. बाइबलको कथाको मुटु के हो ?
२. ख्रीष्टियानिटीको केन्द्रमा यस्तो के छ जुन अरु धर्महरूमा छैन ?
३. मण्डली बिहिन ख्रीष्टियानिटी किन हुन सक्दैन, व्याख्या गर्नुहोस् ।
४. मण्डलीको निम्ति कूसले गर्ने तीन कुराहरू के हुन् ?
५. धेरैले परमेश्वरको भौतिक आशिषमाभएको हातलाई देखेका छन् तर उहाँको मुक्तिको वरदानलाई प्राप्त गरेका छैनन् । तपाईं कसरी ख्रीष्टको शरीरमा प्रवेश गर्न सक्नु हुन्छ ?
६. येशूले, उहाँको कूसद्वारा तपाईंलाई कुन दुई आशिषहरू पाउन निमन्त्रणा गर्नु हुन्छ ?
७. ख्रीष्टको शरीर त्यस समय निर्माण हुन्छ जब कोही पापक्षमा र जीवनप्राप्त गर्न उहाँ कहाँ आउँदछन् । यो शरीरलाई के भनिएको छ ?

शब्द सहायताहरू

मण्डलीको शिर—येशू ख्रीष्ट (एफिसी १:२२, २३) ।

किनिएको—खरिद गरिएको । जब हामी ख्रीष्टियानहरू “ख्रीष्टको रगतले किनिएका” भनी भन्दछौं भने यसले येशू ख्रीष्टको हाम्रो पापको निम्ति कूसमाभएको मृत्युलाई प्रमाणित गर्दछ ।

मिलाप—फेरि एक बनाइएका, टुटेको सम्बन्ध जोडिएका । हामीहरू येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरसँग मिलाप गराइएका छौं ।

पवित्रकरण—परमेश्वरको विशेष उद्देश्यको निम्ति “अलग” गरिएका ।

परिवर्तित—परिवर्तनभएको । ख्रीष्टियानहरू ख्रीष्टकोरूपको नयाँ चरित्र लिनको निम्ति परिवर्तन हुनु पर्दछ । रोमी १२:२ ले भन्दछ, “यस संसारको ढाँचामा नचल, तर आफ्नो मनमा नयाँ भई पूर्णरूपले परिवर्तन होओ र परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छा के हो त्यो तिमिले जाँचन सक् ।”